

et tidligere Medlem af dette Ting har udtalt, ja, saa faar vi en skarpere Konkurrence; men jeg skulde dog ikke tro, der var nogen her, der kunde have noget derimod at indvende. Jeg for min Del har det ingenlunde. Der er ingen, der maa tro, at mit Parti vil ruge over noget Privilegium for Handelsstanden. Tværtimod, jeg ser saaledes paa det, at Konkurrencen i Virkeligheden er det eneste, der holder taalelige Vilkaar ved lige i et Samfund. Jeg nærer den absolutte Tro, at hvis f. Eks. Brugsforeningerne var ene-raadende, vilde vi komme ud i et fuldstændigt Anarki paa Prisoeraadet.

Jeg vil derfor henstille til ærede Medlemmer af dette Ting at stemme for de af mig foreslaaede Ændringer i § 2. Med Hensyn til de øvrige Ændringsforslag vil det være tilstrækkeligt at tilkendegive vort Standpunkt ved Afstemningen.

Jeg vil endnu en Gang henstille navnlig til det konservative Parti i dette Tilfælde at følge deres Program og stemme sammen med os i den Sag. Ellers kan jeg ikke rigtig se, hvorledes de vil kunne forklare det overfor deres Vælgere. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard ønskede i 1918 en kraftig Udtalelse angaaende Brugsforeningernes Beskatning. Kraftige Udtalelser er overordentlig lette at fremføre; jeg vilde sætte mere Pris paa at faa en reel Handling, og den venter jeg fra det konservative Folkepartis Side. Jeg venter den ogsaa fra store Dele af Venstre og fra en Del Socialdemokrater, der ser paa dette Forhold, som deres Partifælle Hr. Gustav Bang gjorde. Jeg har derfor det bedste Haab om, at denne lille Ændring bliver vedtaget.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg kan fatte mig i stor Korthed, idet jeg kan henholde mig i alt væsentligt til den ærede Ordførers Udtalelser (J. Jensen-Klejs) angaaende de Ændringsforslag, der er fremsat af Udvalget eller dets Flertal. Jeg har deltaget i Udarbejdelsen af de fleste af dem og er naturligvis enig i, hvad der er udtrykt i dem. Forslagene tilsigter for en stor Del at fastsætte Regler for Selskabsbeskatning, som i højere Grad tager Hensyn til Selskabernes Forhold i den nuværende Tid, som ansøger dem til Opsamling af Reserver, udljævner visse Ubilligheder, der tidligere har været, samt ved Reglerne om Beskatning af Datterselskaber og Beskatning af Indtægter fra Udlandet tager Hensyn til den særdeles kraftige, undertiden flerdobbelte Beskatning, som finder Sted overfor saadanne Selskaber, idet man mere og mere

i Udlandet er kommet ind paa at beskattes fremmede Selskaber særdeles haardt.

Det ærede Medlem Hr. Wilmann beklagede, at man ikke kunde komme til Regler om Fastsættelsen af Værdien af Indtægt af egen Produktion. Jeg kan ikke nægte, at det vil blive en ganske overordentlig indviklet og kunstig Ting, naar man skulde til at regne ud for alt det, man putter i Munden, og alt det, man forbruger fra sin egen Butik og Virksomhed, hvor meget der nu skulde lægges paa for at komme til den almindelige Detailhandlergevinst i den paa-gældende Egn. Det vilde være en Konstruktion, der vilde være overmaade vanskelig, og jeg tror ogsaa, det vilde have sine store Ulemper at fastslaa Reglementer derfor.

Med Hensyn til Skatteraadens Sammensætning beror de af det ærede Medlem anbefalede Ændringsforslag hovedsagelig paa, at man skulde have et større Antal Skatteraadsmlemmer. Det ærede Medlem erkendte, at det vilde medføre betydelig forøgede Udgifter, som han heller ikke ønskede. Men saa vilde han gøre Skatteraadsdistrikterne større. Jeg tror ikke, det vilde være en heldig Udvej her, hvor det drejer sig i saa høj Grad om Personalendskab til Distriktets Beboere. Jeg har foreslaaet det med Hensyn til Skyldraadskredsene for Ejendomsskyldværdierne. Der, hvor det drejer sig om en Realbeskatning, er der andre Forhold; men ved Personalbeskatningen tror jeg ikke, det vil være heldigt at foretage en saadan Udvidelse. Jeg kan ikke se den overordentlig store Betydning, det vilde have, at der i hvert Skatteraad sad en Mand med faste Indtægter. Jeg erkender, at Tjenestemændene og Arbejderstanden lige saa vel har Krav paa at blive repræsenteret i Skatteraadene som andre; men de er ogsaa repræsenteret i adskillige Skatteraad. Og i det hele og store synes jeg, at det er sundt, hvad der er fastslaaet i den oprindelige Indkomstkattelov og ogsaa fastholdt her, at det, der skal tages Hensyn til, er Land- og Byerhverv, uden at man giver bestemte Regler for, hvorledes i øvrigt Fordelingen skal være.

Til det ærede Medlem Hr. Korsgaard skal jeg sige, at de Skalaer, som han og hans Parti har foreslaaet, giver, som han ogsaa selv erkendte, en meget betydelig Mindreindtægt. Den i Ændringsforslaget under Nr. 1 foreslaaede Skala for Indkomstbeskatningen giver 21,7 Mill. Kr. mindre end Lovforslaget, og den tilsvarende Formueskatteskala i Ændringsforslaget under Nr. 5 giver 7,4 Mill. Kr.